Ч. 196. Четвер 15 (2) вересня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ческий сойм. — З Угорщини — Хорватско-сербска коаліция. — Димісия Ізвольского. — Туреччина а Греция.

Конференциї в справі помиреня Чехів з Німцями, взглядно в справі скликаня ческого сойму, не доведуть мабуть до нічого, і як доси справа стоїть, то одна і друга сторона рішучо собі противні і не думають робити якихсь уступок. Ческі посли постановили, що під ніяким взглядом о яких небудь мериторичних уступках в користь Німців не може бути й бесіди. З німецкої знов сторони кажуть, що скоро Чехи не схотять увзглядните німецких жадань, то они рішучо не допустять до урухомленя ческого сойму. Зачувати, що намістник ґр. Куденгове має предложити небавком на спільних конференциях як німецким так і ческим партиям нові предложеня правительства.

Пос. Соколь заявив іменем ческих радикалів, що клюб его обстає при ухвалі з дня 3 падолиста 1909 р., рішеній всіма ческими послами, котра то ухвала уважає переговори з бар. Бінертом за зірвані і неможливі до переведеня.

Угорский президент міністрів ґр. Куен-Гедерварій по оногдашній авдиенциї у цісаря, заявив в розмові з одним з дневникарів: Що до календариюм для політичної осінної кампаниї не порішено ще нічо. Остаточне і точне означенє реченця скликаня спільних делеґаций наступить аж на спільній конференциї міністрів дня 22 с. м. у Відни. Дуже велика імовірність промавляє за тим, що делеґациї будуть скликані на 10-го або 12-го жовтня с. р.

Із Загребу доносять, що там вчера по полудни відбуло ся повне засіданє сербско-хорватскої коаліциї. З давних 57 бувших послів соймових а членів коаліциї прибуло 24. Наради тревали чотири години. Виданий о них комунікат каже, що репрезентанти хорватских партий в коаліциї приймають проґраму нової партиї і готові злити ся з нею. По тім нова хорватска партия уконституувала ся, вибираючи головою Юрия Тушка. Опісля самостійна сербска партия заявила, що витає з радостию сполуку хорватских елементів в коаліциї та позістає і дальше в союзі з тою партиєю в коаліциї. Коаліция ухвалила взяти самостійно і солідарно участь в недалеких виборах.

До „N. fr. Presse“ доносять з Петербурга, що в тамошних кругах двірских потверджують вість, що міністер справ заграничних Ізвольский подав ся вчера до димісиї і що тоту димісию принято. Іменованє Сасонова наслідником Ізвольского має бути довершеним фактом.

Із Солуня доносять: Коло Папапулі і Нарти над грецкою границею прийшло до стички межи грецкими дружинами а турецкою сторожею пограничною, при котрій пять Греків застрілено а одного зранено; по турецкій стороні не було ніяких страт. — Урядово доносять, що Греки скріпляють свої позициї над границею, особливо же в тих сторонах як Серфіджа і Еляссона.

З Константинополя доносять: Порта поробила поважні зарядженя в цїли недопущеня скликаних на нині екуменьским патріярхатом народних зборів. Сильні відділи піхоти, кавалєриї і жандармериї обсадили улиці перед патріярхатом. Тайна полиция стереже входу до патріярхату. Кількох делеґатів, між ними пачального лїка-

---

15)

Три пригоди
ШЕРЛЬОКА ГОЛЬМСА

(З англійского — Конана Дойле).

(Дальше).

— З того місця, де я лежав — розповідав Гольмс дальше, міг я слідити за всіма его руками і роздивити ся по цілій комнаті. Він засьвітив там в середині сьвічки на примурку над комином і зачав підносити конець ковра коло дверий. Відтак схилив ся, вийняв чотирогранний кусень диля, котрий, видко, при закладаню ґазових рур не був прибитий, щоби можна лекше і скорше поробити якісь направи, колиб того було потреба; там, здаєсь, прилучала ся тота рура, що ішла до кухні. З того заглубленя вийняв він якийсь звиток паперу, приложив дошку назад і накрив ковром, задув сьвічку і біг відтак мені просто в руки, бо я з надворку станув собі коло вікна і ждав на него.

Пан Йосиф має впрочім більше злоби в собі, як то я припускав. Він замахнув ся ножем на мене; я мусів аж кинути ним до землі і тоді то врізав він мене в руку, заким я взяв его за лоб. То одно око, котрим він міг ще видіти, коли ми оба упорались з собою, аж засьвітило ся з охоти до убийства, але він всетаки опамятав ся і видав мені той документ а тоді я его вже пустив; але зараз нині досьвіта зателєграфував я Форбсови обширно цілу історию а коли він поспішить ся, то дістане ще пташка в свої руки. Коли же знайде гніздо порожне, як я того сподіваю ся, то тим ліпше для правительства. Льорд Гольдгерст і Персі Фельпс волїли би, так мені здає ся, щоби полиция сею справою ніколи не займала ся.

— Мій Боже! — зітхнув Фельпс важко — чи то може бути, щоби через тих довгих страшних десять неділь невисказаної обави міг той вкрадений документ лежати в компаті коло мене?

— А таки так було.

— А з Йосифа — злодій і злочинець!

— Йосиф то більше скритий і небезпечний характер, як би то по его поверховности можна гадати. Він грав на біржи з великими стратами, як то я нині рано довідав ся, а тепер вже єму все одно було, коби лиш звідкись роздобути гроший. Коли єму лучала ся нагода, то той на скрізь самолюбивий чоловік не зважав навіть на то, що споневіряє свое добре імя і зруйнуе щастє своєї сестри.

Персі припав на крісло. — Мене як би приголомшило — сказав він — і в голові аж гудить і крутить ся.

— Велика трудність у вашім случаю — говорив Гольмс своїм поучаючим способом — була в тім, що знайшло ся богато доказового материялу. Все зійшло ся на купу — і важне і таке, що майже не мало ніякого значіня. Ми мусїли з всіх тих фактів аж витягати то, що було до чогось придатне і складати до купи, щоби в той спосіб той дивний ряд подій уложити в своїм первістнім порядку.

Моє підозрінє впало було на Йосифа, скоро я лиш довідав ся, що ви того вечера хотіли їхати з ним до дому. Щож було природнійшого, як щоби він по дорозі на дворець поступив по вас до міністерства, де знав ся добре. Коли ви мені відтак розповідали про намірений влом до вашої спальні, де преці ніхто не міг нічого укрити, хиба лиш Йосиф, котрого звідтам перенесли, коли ви нагло занедужали, щоби вам місце зробити, то моє підозрінє стало ся певностию. Той панок скористав з першої ночи, коли вже не було дозирательки в комнаті; він же знав докладно, що діє ся дома.

— Ох, а я був як би сліпий на все!

— Отже я провідав ся доси про все, що діяло ся, більше менше що слідує: Йосиф Гертізон увійшов задними дверми від улиці Черльса; він знав, куди іде ся до вашого бюра і зайшов туди якраз в хвили, коли ви були вийшли. Коли побачив, що нема нікого, пішов до дзвінка і зачав дзвонити, причім рівночасно впав єму в очи документ, котрий лежав на столі. Один погляд переконав его, що случай всунув єму в руку дуже важний документ державний, в одній хвили сховав він до кишені і щез з ним. Як знаєте, минуло кілька минут, заким заспанний дверник звернув вашу увагу на дзвінок, але того короткого часу вистало, щоби злодій міг втечи.

Він поїхав першим поїздом до Вокінґа, оглянув свою добичу, пізнав, як велику она

ря француского шпиталю і якогось посла арештовано. Зачувати однак, що їх вже випущено. Члени патріярхату вислали до міністерства просьвіти депутацию з просьбою о відкликане тих заряджень, але міністер депутациї не приняв.

Новинки.

Львів, дня 14-го вересня 1910.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував концинистів Намістництва: Л. Коляржовского, Ал. Падлевского, Ст. Бржезіньского, дра Каз. Височаньского, Ів. Самолевича, Ст. Марусіньского, Каз. Флосвіньского, Вол. Вагнера, Ад. Мурчиньского, Алекс. Височкого, Едм. Презенткевича, Вол. Лодиньского, дра Ст. Голомба, Мих. Майкснера. дра Андр. Ямпольского, дра Альфр. Ґалушку, Едм. Зубржицкого, дра К. Арцта, Ад. Ґалевского, Ст. Михаловского, Едв. Боґданьского, Ст. Півоцкого, Ф. Данельца, Меч. Костецкого і В. Вайсброда комісарями повітовими, а практикантів концептових: Атен. Павликевича, Ст. Горвата, Вол. Керекярта і Бол. Ґаспарского, концинистами Намістництва.

— **Руска фабрика тутов.** Дня 8 с. м. відбули ся в Тернополи в льокали „Рускої Бесіди" загальні збори фабрики туток і паперців, котру нове товариство під назвою „Будучність" переняло від п. Евгена Біліньского в Збаражи. Услівя принятя в члени: вписове 5 К, удїл 50 К. На зборах вписалось в члени около 38 присутних осіб, а було над 50 осіб. В склад ради надзираючої війшли: др. Ізидор Голубович адв. кр. в Тернополи. Ізидор Біліньский, ем. начальник стациї зел. в Тернополи, о. Лев Юрчиньский парох в Добромірцї, о Епіфаній Роздольский парох в Синяві, Теодор Стрільбицкий, учит. в Збаражи, Семен Кондур начальник Нар. Торговлї в Збаражи. В склад дирекциї війшли: А. Боднар, проф. ц. к. семинариї в Тернополи, Евг. Біліньский дотеперішний властитель фабрики туток в Збаражи, Кость Редчук, учитель в Збаражи. Подаючи отсе до відомости нашій суспільности, надїємось, що до новозаснованого товариства приступить як найбільше число членів, та що суспільність руска причинить ся до двигненя рідного промислу, домагаючи ся у всїх трафіках і склепах виробів сеї фабрики.

— **Є. Ексц. Впреосьв. Митрополит Шептицкий в Америцї.** Не належимо до тих, що люблять славословія а той, про котрого хочемо тут кілька слів сказати, навіть не потребує того, бо діла его суть висші понад всякі похвали. Але все-таки подаючи звістку про побут нашого князя церкви в Америцї, мусимо звернути увагу нашої суспільности на то, що такого Владики галицка Русь ще не мала, бо імя его, его особа так тїсно звязала ся не лиш з нашою церквою, нашим обрядом але й з цїлою долею і недолею нашого народу, з цїлою его теперішностию, що колись история наша буде згадувати про него як про того володїтеля, котрий уважав кождий день за страчений, коли не зробив щось доброго. Гостина Митрополита Шептицкого в Америцї се знов одно велике звено в цїлім рядї его великих заслуг для добра нашого народу і церкви, а маніфестация, яку викликав его приїзд до Америки, се нова животворна сила, яка сплила на наших переселенцїв в Америцї і живим відгомоном відбила ся всюди, де лиш крихту живійше відбиваєсь руске серце і де нїчим не запаморочений ум годен поняти вагу тої торжественної для наших Американцїв хвилї. Про приїзд Впреосьвященого Митрополита до Америки так доносить американьска „Свобода":

Перед приїздом Митрополита д. 23 серпня о 8 год. з рана зібрало ся около 40 руских сьвящеників з ріжних сторін Америки з Владикою Сотером Ортиньским на доках в Гобокені (місто над рікою Гедзеном в державі Ню-Джерзі, напротив Ню-Йорку), щоби повитати Митрополита, що мав над'їхати кораблем „Kronprinz Wilhelm"; вийшли на стрічу Митрополитови також визначнійші сьвітскі Русини з Ню-Йорку і околичних громад. Около пів до 9 год. показав ся корабель. По хвили видко вже було Митрополита на покладї корабля, а сьвященики з берега почали вимахувати капелюхами. Побачив се й Митрополит і відповідав на се повитанє, підносячи в гору свій ширококрисий капелюх. Нарештї причалив корабель до пристанї. Коли Митрополит ступив на берег, повитав его Владика Сотер і оба разом пішли між ожидаючих Митрополита духовних і сьвітских Русинів, що задля великого натовпу мусїли остати ся троха позаду. Іменем американьских руских сьвящеників повитав Митрополита найстарший о. Ів. Констанкевич з Шамокину, Па. (Пенсильванія), іменем сьвітских Русинів промовив голова Р. Н. Союза п. Д. Капітула, а секретар австрийско-угорского ґенерального конзуляту в Ню-Йорку п. Ал. Ґрав-Вандмаєр повитав митрополита іменем конзуля, котрого на той час не було в Ню-Йорку. Митрополит з радостию на лици привитав ся з усїми, кождому сердечно стискаючи руку своєю кріпкою долонию. Хвильку розмовляв Митрополит то з тим то з сим, а потому в товаристві всїх зібраних пішов до автомобіля, що ждав на него. Репортери американьских ґазет тиснули ся до него і кождий просив о хвильку розмови, але утомлений дорогою Митрополит випросив ся та дав себе їм лише відфотоґрафувати. Потім з еп. Сотером сїв до автомобіля і поїхав до перворядного готелю Сент-Реджіс.

О 2 год. по полудни дав Преосьв. Сотер в готелю Бокінґгем в его честь обід, на котрім кромі сьвящеників, урядників Р. Н. Союза і представителїв „Свободи", були також ґенеральні вікариї нюйорскої римо-кат. дієцезиї (архіепископ був тодї на вакациях): Монсіньори М. Л. Лявель і І. Едвардс, секретар ґенер. австр. конзуляту п. Ал. Ґрав-Вандмаєр і великий приятель Русинів п. А. Шіпман, нюйорский адвокат. Взагалї було на обідї 50 осіб. Підчас обіду вносив Преосьв. Совер тоаст в честь Митрополита, а Митрополит знов, відповідаючи підносив те, щоби американьскі Русини удержували живу звязь з старим краєм. Потім промовляли ще заступник конзуля п. Вандмаєр, п. Шіпман і о. Підгорецкий, парох Ню-Йорку.

Головне повитанє Митрополита відбуло ся о 8 год. вечером в нюйорскій рускій церкві св. Юрія. Вже від 6-ої год. зачав сходити ся до руської церкви при 20-ій улици нарід і братства так з самого Ню-Йорку як і з поблизької околицї, а по год. 7 здвиг народа був так великий, що полїция мусїла замкнути цїлу 20-ту улицю, не пускаючи туди нї возів анї навіть піхотинцїв, а другий знов відділ полїциї мусїв робити порядок між товпами перед церквою, аби серед метушнї кого не удушено або не розтратовано. Всї вікна і балькони сумежних з церквою камениць залягли Американцї. На 15 мінут перед 8-ою годиною перепхав ся з трудом автомобіль, на котрім їхав Митрополит і о. Епископ Сотер. Оба достойники пішли на приходство, з котрого як і з церкви повівали американьскі і рускі прапори. Приходство в

мав вартість і сховав в тім місци, котре уважав за найбезпечнїйше. Его намір був, видко, виймити той документ за кілька днів знову і продати его за велику цїну француской або російской амбасадї. Аж ось нараз привіз вас доктор до дому і его без всякого приготовленя випровадили з его комнати. Від тої пори було там завсїгди що найменше двоє людий і він не міг ніяк забрати звідтам свій скарб. Мусїло то бути для него положенє повне розпуки. Коли наконець мав надію, що знайшла ся найдогіднїйша нагода, ваша безсонність попсувала єму его рахунок.

— Я того вечера не заживав лїку на спанє.

—. Він може й старав ся о то, щоби той лїк був досить сильний, бо хотїв бути певним, що ви не пробудите ся. Я не мав нї найменшого сумнїву, що він, о скілько можна як найскорше, повторить свою пробу. Ваш виїзд до Льондону подав єму нагоду до того. Я просив панну Геррізон, щоби она через день сидїла в комнатї, бо злодїй міг був би там скорше зайшов, як би я міг за ним слїдити. Коли я вже знав, що він буде гадати, що має вже вільну руку, стану я, як вже знаєте, на вартї. Хоч я був кріпко о тім переконаний, що той договір єсть десь схований в комнатї, то я не хотїв аж зривати всї дошки. Я чекав длятого, аж він сам вийме свій скарб і в той спосіб заощадив я собі богато труду і працї. — Чи єсть ще що може, що я мав би пояснити?

— А чомуж він при першій пробі хотїв лїзти крізь вікно, коли прецї міг дверми зайти? — спитав я.

— Щоби дійти до дверий, мусїв би був переходити через сїм спалень а через вікно міг легко вискочити на мураву.

— Але то чей не гадаєте — спитав Фельпс — щоби він мав намір когось убити? — Правда, що той ніж то мав єму служити лиш за знаряд?

— Може бути — сказав на то Гольмс, здвигнувши плечима. — То однак певна річ, що Йосиф Геррізон не з тих, на котрого ласку і милосердиє я би міг спустити ся.

3.

Послїдна подія.

З важким серцем беру за перо, щоби визначній даровитости мого приятеля Гольмса покласти на всї часи послїдний памятник. Знаю дуже добре, як богато недостає моїм давнїйшим описам тих давних случаїв, які менї судило ся прожити в спілцї з ним від початку нашого знакомства аж до найновійших часів. Я длятого постановив собі лишитись при тім і не втягати в круг моїх описів тоту подію, котра перед двома роками зробила таку прогалину в моїм житю, котру я ще й нинї майже в тій самій мірі відчуваю. Але листи, які недавно появили ся. в котрих полковник Джемс Маріярті стараєсь брати в оборону память свого брата, заставили мене взяти перо до руки і не лишили нїякого иншого вибору, як лиш подати до публичної відомости докладний опис цїлої подиї строго після того, як она дійстно відбула ся. Я одинокий той, що знає як найточнїйше все, як то було, а на щастє нема тепер нїякої причини о тім всїм мовчати. Звістки, які в сїй справі появили ся в ґазетах, подають лиш короткий опис, підчас коли згадані листи зовсїм перекручують правду. Не можу длятого зречи ся тої задачі описати перший раз докладно після дійстности тоті подиї межи професором. Маріяртім а Шерльоком Гольмсом.

В наслїдок того, що я оженив ся і що розпочала ся моя лїкарска приватна практика, я вже, як то собі може пригадаєте перестав так часто як доси сходити ся з Гольмсом. Він, що правда, все ще від часу до часу заходив до мене, коли хотїв мати якогось товариша при своїх доходженях, але то бувало щораз рідше, так, що в 1890 р. були після моїх записок лиш три такі случаї. Як то виходить дальше з моїх записок був Гольмс занятий під конець 1890 а з початком 1891 дуже важною для француского правительства справою і я одержав був від него дві звістки, одну з Нарбонни а другу з Нїм. з котрих я мусїв прийти до переконаня, що его побут у Францiї мабуть довше потягне ся. Була то длятого несподїванка для мене, коли я вечером дня 24 цьвітня побачив его, як він увійшов до моєї комнати. А ще більша була для мене несподїванка, коли я побачив, що він ще блїдший і марнїйший як бувало.

— Я таки трохи замало зважав на себе — запримітив він і відповів тим більше на то. що я так єму придивляв ся, як на слова, якими я промовив до него — я був в послїдних часах трохи занадто змучений. Чи може маєш щось против того, як я твої віконницї замкну?

Одиноке сьвітло в моїй комнатї походило від лямпи стоячої на столї, при котрім я сидїв. Гольмс пішов попід стїну і позамикав віконницї засунувши засувки.

— Чи ти може не боїш ся чого?

— Авжеж.

— А тож чого?

— Вітрівок.

— Щож то має значити, мій любий Гольмес?

(Дальше буде.)

Ню-Йорку находить ся як раз проти церкви і сьвященики в сьвітлих ризах а сейчас поза ними братства з хоругвами, відзнаками і сьвічками в руках утворили через цілу улицю на поперек від приходства до церкви шпалір. Точно о год. 8. вийшов з парохіяльного дому Митрополит в архієрейских ризах, а дівчатка в білих суконках почали з кошичків сипати єму цьвіти під ноги. І поволеньки, кроплячи сьвяченою водою по обох сторонах, перейшов Митрополит через шпалір до церкви, де при дверях повитав єго нюйорский парох о. Н. Підгорецкий. Відтак відслужив Митрополит при асисті духовеньства молебен, а при кінци відсьпівав хор відповідні многолітствія.

По скінченю молебеня засів Митрополит на трон, а Преосьв. Сотер в епитрахили вийшовши на амвон, привитав Єго звідтам коротко а так сердечно, щиро і патріотично, що нарід і сьвященики не могли здержати ся від плачу, а й самому Митрополиті ставали сльози в очах... По привитаню о. Епископом говорив Митрополит. В своїй промові витав він американьских Русинів іменем старого краю, висказуючи свою радість, що давне єго бажанє — відвідати Русинів в Америці — сповнилось, взивав всіх Русинів, щоби у новій своїй вітчині не ходили манівцями, но щоби провадили чеснє, християньске житє і держали ся своєї Церкви і народности і желав, аби Всевишній благословив американьских Русинів так дочасним як і вічним щастєм. Промова Митрополита тревала яких 10 мінут і була щира від серця до серця. Відтак відсьпівано ще супликацию і Митрополит, поблагословивши всіх присутних, удав ся з церкви на приходство, супроводжений так само як і перед тим.

Дня 24. серпня о год. 8 рано мав Митрополит читану службу Божу і церква була знов битком набита, а о год. 2 по полудни дав бар. Форстер, австро-угорский конзуль з Пітсбурґа в честь Митрополита обід в готелю Сент Реджіс. Митрополит забавив тим разом в Ню-Йорку лише коротко, бо вже в середу о 6 год. вечером виїхав з Преосьв. Сотером і кількома сьвящениками пенсильваньскою зелізницею до Філядельфії і там побув до 28-го серпня. Тогож дня по пол. вибрав ся з еписк. Ортиньским в сторони Пітсбурґа. Дня 1. с. м. мали оба Владики поїхати з Пітсбурґа до Канади до Монтріля на евхаристичний конґрес, де мали побути до 12 с. м., а потому звиджувати, о скілько буде можна, Канаду аж до 20 с. м. Того дня буде митрополит на конвенциї Р. Н. Союза в Клівеленді (Огайо), дня 2 жовтня поблагословить гр. кат. руску катедру у Філядельфії, а 4 жовтня поблагословить угольний камінь під гр.-кат. духовну семинарию в Норктавні (Вірджінія). Дальші пляни митрополита поки що невідомі.

„Свобода“ доносить, що дня 5 с. м. мав еп. Ортиньский доверішити посьвяченя нової церкви св. Ап. Петра і Павла в Аберні (Auburn) в нюйорскій державі і церкви св. Володимира в Едвардсвілю (Edwards ville) в Пенсильванії.

„Треба ще тут піднести — пише „Свобода“, — що Американці надзвичайно заінтересувались нашим Митрополитом. Вже ві второк, отже в день его приїзду, можна було подибати в вечірних нюйорских газетах цілі шпальти про Митрополита Шептицкого: всі ілюстровані ґазети подали єго портрет, деякі навіть в архієрейских ризах. Те саме учинили відтак ранішні газети з 24 серпня і всі загалом описують з признанєм і похвалами его житє, надзвичайну карієру, заслуги, велике знанє, поставу, приняте в Ню-Йорку (навіть сего, хто що говорив на обідах, даваних в честь Митрополита в Ню-Йорку, не промовчують), а при тім всім подають американьскі часописи загальні відомости про Русинів і гр.-кат. руску Церкву в Америці. В готелю Сент-Реджіс, де заїхав Митрополит, вештались по коритарах ві второк і цілу середу репортери ріжних американьских газет, просячи Митрополита о хвильку на розмову. Розуміє ся, що Митрополит з репортерами розмавляв про всякі квестиї, на які ті репортери завертали і то знаменитою англійщиною, що незвичайно дивувало Американців, а потім появляли ся ті розмови слово в слово в тутешних ґазетах. Ми знаємо, що до Америки приїзджали кардинали і ріжні високі достойники Церкви, но о скілько собі пригадуємо, то ні один з них не звертав тут такої уваги, як наш Митрополит. Митрополит буде в Америці два місяці і певно, що за той час довідають ся про нас Американці більше, як за цілий сей протяг часу, від коли Русини почали еміґрувати до Америки“.

Телеґрами.

Мальборґ 14 вересня. В тутешнім шпитали знаходять ся 4 особи підозріні о холєру. Дві особи суть в карантані.

Петербург 14 вересня. Зголошено тут случай занедужаня серед проявів чуми. Вислід бактеріольоґічних розслідів ще незвістний, лікарі однак сумнівають ся чи то чума.

Льондон 14 вересня. Кн. пруский Генрих прибув до замку Бальмораль (в Шкотії) в гостину до короля і королевої.

Букарешт 14 вересня. З причини небезпечности занесеня холєри з Австро-Угорщини, начальні власти санітарні поробили всілякі зарядженя. Між иншими постановлено піддавати лікарскій ревізиї кораблі в Турн Северині і задержувати подорожних через 5 днів карантані. Привіз средств поживи в стані сьвіжім і зеленої городовини буде заказаний.

Тульон 14 вересня. Підморска лодка „Монд“ вдарила об инше судно і вбила ся в него на метер глубоко. Настав переполох, але нещасливого случаю не було а підморска лодка здаєсь не ушкодила сь.

Вашінґтон 14 вересня. Заступника Сполучених Держав в Панамі відкликано. Зарядженє наступило очевидно з приводу недавної розмови дневникарскої, в котрій заступник Сполучених Держав сказав, що на случай вибору віцепрезидента Мендоци на президента Панами, Сполучені Держави були би спонукані до обсадженя або заанектованя тої републики.

Ціна збіжа У Львові.

дня 13-го вересня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9·30	до	9·50
Жито	6·70	„	6·90
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	25·—	„	27·—

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Старі штучні ЗУБИ купує гандель коралів

ПЕШЕСА

ЛЬВІВ, ул. Боімів 28.

Спродати найлучше **Спориш** за готівку (за післяплатою) у ДАВИДА РАЙСА в БОЛЕХОВІ.

10 прц. провізиї одержить кождий збираючий Спориш, кромі ціни по 2 К за 1 кільоґрам, отже за післяплатою дістанете за кождий netto кільо 2 К 20 сот. Пишіть по руски перед висланем.

Михайло Скірка

римар і сїдельник
у Відни III. Ренвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Дахівки цементові

виробляє ся **найліпше і найдешевше** лише на патентованій машинї дра ҐАСПАРОГО:

„ТРИ ЗВІЗДИ“

Порожні і повні бльоки виробляє ся раціонально на патентованій машинї **„Фенікс“**, а пат. **форми** дра Ґаспарого **до виробу бетонових** рур і узнані в сьвітї за найліпші.

НАЙЛІПШІ МАШИНИ

до вужиткованя піску доставляє специяльна фабрика **Др. Ґаспарий і С-ка. в Markranstaedt.**

Заступництво для Галичини:
Цементовий Промисл, Львів, ул. Кароля Людвика ч. 5.

Жадайте специяльний цїнник Нр. 126.

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9
продає білєти на всї зелїзницї в краю і за границею.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників і оголошень

у Львові, пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.